

behov for to forvaltningssteder eller to forvaltningsled for skatteudskrivende myndigheder. Det argument er jeg ikke enig i. Det er selvfølgelig rigtigt, at samfundet har ændret sig kolossalt meget i de 25 år, som er gået siden kommunalreformen; men det er vel også rigtigt, at selv om kommunerne varierer meget i størrelse med fra 2.500 til over 250.000 indbyggere, har der ikke ligefrem været nogen lang kø af frivillige kommunesammenlægninger i den tid. Det tager jeg som et bevis på, at kommunerne har forstået at tilpasse sig de nye tider og de nye opgaver, som er kommet til.

Det er jo heller ikke sådan, at der ikke er sket en overførsel af opgaver fra staten til amterne og fra amterne til kommunerne. Det er en løbende proces, som er foregået og naturligt vil fortsætte i fremtiden. I dag er der ikke noget til hinder for, at kommunerne kan løse opgaver i fællesskab. Det gælder både amts- og primærkommunerne, det er der mange eksempler på, og regeringens lovforslag nr. L 151 vil øge muligheden for dette.

Jeg er altså enig med forslagsstillerne i, at vi her har et område, som helt naturligt vil blive udbygget i de kommende år. Jeg er derimod ikke enig i, at borgernes indflydelse og engagement vil blive større, hvis amterne nedlægges. Det vil uvilkårligt føre til, at en del af de opgaver, amterne har i dag, ikke vil kunne overføres til kommunerne, men skal tilgå staten og føre til et mere centralistisk system og dermed fjerne borgernes indflydelse på den region, de bor i.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget; men som det også fremgår, er vi meget åbne over for forslag til løsningen af de opgaver, som skal løses i vort hastigt ændrede samfund, og vi vil altid være optaget af, hvor de kan løses mest hensigtsmæssigt. Lad mig som eksempel nævne, at indenrigsministeren for nylig har nedsat en hovedstadskommission med det formål at fremkomme med løsningsforslag til hovedstadsregionens opgaver og problemer.

Vi finder det rigtigt at afvente resultatet af det udredningsarbejde, som nu er sat i gang, og forholde os til de forslag, som til sin tid vil foreligge. Jeg tror, det vil være det bedste afsæt til en videre diskussion om de offentlige forvaltningsled.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det var jo interessant at høre den socialdemokratiske ordfører konstatere, at Fremskridtspartiets lovforslag er identisk med det, vi fremsatte for 4 år siden. Det kan jeg bekræfte, og jeg skal gøre den socialdemokratiske ordfører opmærksom på, at det også er præcis det samme problem, vi diskuterer, nemlig om vi i Danmark skal have tre eller kun to offentlige niveauer. Der kan findes masser af argumenter, også nogle, der er kommet til siden.

Jeg vil sige, at når det fremføres, at opgaverne løses bedst så nær borgerne som overhovedet muligt, er det lige præcis også hensigten med det forslag, vi behandler i dag. Der blev også nævnt noget med statsamterne, og selv om forslaget ikke vedrører statsamterne, kan jeg da godt lige tage det med, når hr. Frederik Nørgaard fremfører det.

Lad os tage alle de familieretssager, der er i øjeblikket, hvor borgerne skal begive sig fra deres bopæl til statsamtets kontor, normalt i amtsbyen. Hvis man forestillede sig, at også statsamterne blev decentraliserede, ville der jo ske det, at man kunne gå til det lokale dommerkontor, når sagerne drejede sig om skilsmisser, forældreretten over børnene osv.

Med hensyn til at løse opgaverne bedst muligt så tæt på borgerne som muligt kan vi tage noget helt jordnært og konkret, f.eks. gymnasierne, som amterne driver i dag. Den opgave kunne udmærket, som det var tilfældet for mange år siden, også løses af en primærkommune, og det samme gælder for voksenundervisningen, som også drives af amterne. Sådan kunne man tage den ene opgave efter den anden.

Jeg synes, det er sørgeligt at måtte konstatere, at den socialdemokratiske ordfører ikke mener, at hvis der skulle finde et udredningsarbejde sted, kunne det ikke afsluttes inden for de kommende 2 år. Der er jo flokke af embedsmænd – der sidder mange nede bagved her i salen, og der sidder endnu flere ovre i ministeriet – der kunne gå i gang med det udredningsarbejde. Jeg forstår altså ikke helt, hvad der ligger i den udtalelse om, at man ikke kan nå et udredningsarbejde. Det mener jeg da der skulle være mere end rigelig tid til.

Jeg kan se, at formanden er lidt urolig – nå, det var måske bare et vagtskifte, undskyld! – men jeg kan stoppe her, og jeg håber at få nogle svar på de spørgsmål.